

A KERESZTELÉS KÖZÖSSÉGSZERVEZŐ EREJE

OLTT képzés a keresztségről
2026 június 10
Kolozsvár

A KERESZTSÉG: KÖTELESSÉG ÉS ENGEDELMESSÉG

1. Az Egyház szempontjából – az előzmények

- János útkészítő keresztelési szolgálata Isten általunk nem hallott, de nyilvánvalóan valós parancsán alapul – Igét hirdet és a keresztség lesz a kapu, amin a megtérő bűnösök beléphetnek a valós Istenkapcsolatba, amit nem a hagyomány, hanem a személyesség tart fenn – belső kötelesség és külső engedelmesség
- János keresztelési szolgálata indítja el Jézus Krisztus nyilvános szolgálatát – amikor János Jézust megkereszteli, véget ér János szolgálata és következik a Szentlélek általi „keresztség”, azaz a közvetlen megtisztulás Krisztus tanításának a hallgatása által – úgy is fogalmazhatunk, hogy Krisztus beszédének hallgatása közben kereszteli – mossa meg, tisztítja meg a Lélek a tanítványokat arra, hogy tisztán értsék Krisztus beszédét, de itt még csak a hallásra készek, a bizonyágtételre nem, vagy legalábbis nyilvánosan nem
- Jézus Krisztus missziói parancsának része – „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. Elmenvén azért tegyetek tanítványokká minden népeket, **megkeresztelvén őket** az Atyának, Fiúnak és Szentléleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek, és ímé én ti veletek vagytok minden napon a világ végezetéig. Amen.”

A KERESZTSÉG: KÖTELESSÉG ÉS ENGEDELMESSÉG

- Fontos!: Az egyháznak a keresztelés szolgálatát a Feltámadt Úr parancsolta meg és Ő ígéri mind az erőt, mind a jelenlétet hozzá. Itt így hangzik a megbízás: NEVÉBEN. Tehát küldöttek, megbízottak, akik az elpecsételés szolgálatát végzik. (Ez hozza létre a világ előtt is nyilvánvalóan Isten megmásíthatatlan jogigényét a megkeresztelt emberre.)
- A lelkész az Egyház nevében a keresztelés szertartását a Szentháromság NEVÉBE végzi, azaz bekapcsolja a világ előtt is nyilvánvalóan a megkereszteltet Isten elhívottjainak és választottjainak közösségébe. Ezzel az aktussal a földi ember nyíltan vállalt személyes kapcsolatba lép Istennel és kapcsolatba lép az Egyház helybeli közösségével, ahol a szertartás történik.
- Az Egyház kötelessége és Isten felé kifejezett engedelmessége a keresztelési szertartással kapcsolatos minden tudás tanítása, megszervezése és kiszolgáltatása. A végső cél minden tanítvánnyá tett embert bekapcsolni az Istennel nyíltan személyes kapcsolatot ápolók közösségébe.

A KERESZTSÉG: LEHETŐSÉG

2. Az egyén szempontjából – Mi igazolja, hogy az Új Szövetség tagja vagyok és minden „szövetségi döntés” rám is vonatkozik?

- Az ember tehát rögtön születése utáni megkeresztelesekor az Egyház – Krisztus földi, látható és láthatatlan, valamint mennyei valóságának személyes részese **lehet**. – **Földi és mennyei ország honpolgára**.
- Személyes tapasztalatot nyerhet az Isten Krisztusban kijelentett **titkáról** – kezdetben a katekumenus nem mehetett be az Istentiszteletra és Úrvacsorára, míg meg nem keresztelkedett és meg nem konfirmált, később is az Igehirdetés alatt maradhatott, az Úrvacsorára nem – azaz a Communio egy titokzatos, vágyott valóság – feltehetjük a kérdést: most az? – Most kicsi korától várja és fogadja az Egyház a gyermekeket.
- Idegen emberek egymással csak a keresztség által válhatnak **testvérekké**, lelki családdá, mert az összekötő kapocs nem az emberi elszánás, hanem Istennek a keresztségben adott ajándéka

A KERESZTÉSÉG: SZOLGÁLAT

3. A lelkipásztor, mint az Egyház képviselője szempontjából

- Az Egyházi Törvénytár előírja a keresztelési szolgálatot, amelyet szabályos, és amely szabályokat időnként felülvizsgál és pontosít. – Hol, mikor kereszteljen, kik lehetnek keresztszülők, milyen jogaik vannak a szülőknek, milyen nyelven lehet keresztelni, stb.
- Ez az első pillanat, amikor egy gyülekezeti tag és a lelkész kapcsolata elindulhat, hívhatja az Egyház életének napi gyakorlatába és kísérheti hitbeli - lelki – testi fejlődését.
- A lelkész a sákramentum kiszolgáltatásakor két világ határán áll – a Feltámadt Krisztus parancsát teljesíti és a gyülekezet megbízott és felszentelt – felhatalmazott tagjaként a Szentháromság közösségébe egy személyt bekapcsol. Kinyilvánítja, hogy Isten kész új tagot felvenni az Új Szövetségbe, amit majd a tag önként meg kell erősítsen.
- Közösségben, a közösséggel együtt végzett szolgálat, bekapcsolás és megerősítés, maga a Szentháromság a közösség kezdeményezője, mindenki más válaszol a meghívásra: lelkész, család, megkeresztelt személy

A KERESZTSÉG: KAPCSOLAT

A családok, mint a gyülekezet legkisebb egységei szempontjából – Az Atya, a Fiú és a Szentlélek Isten NEVÉBE. – Hogyan vagyunk benne a NÉVben? Ez nem csak egy gondolati tér – eszmék, rendszerek – dogmatika, etika – hanem valós, élő személyes kapcsolat: Mi Atyánk.

- a keresztség örökség, de alanyi jogon nem öröklődik – mindenki egyénileg köteleződik el – a családjában elsősorban – másképp: Istennek nincsenek unokái, csak gyermekei
- a tanítvánnyá tétel parancsa egyénnek és családnak – kifelé és befelé egyaránt szól
- személyes közvetlen kapcsolat Istennel – első következmény – új minőségű kapcsolat a környezettel – önállóan alapított családdal, barátokkal, munkatársakkal. Más minőség a szintén keresztyénekkal és más alapállás mindenki mással (Nem, nem egyenlő mindenki)
- Új minőségű kapcsolat a teremtett világgal mindazokkal együtt, akik az Új szövetség tagjai.

A KERESZTSÉG: KAPCSOLAT

A KERESZTSÉG: KÖZÖSSÉGSZERVEZŐ ERŐ

Születés – lehetőség az életre.

Keresztség: Református Egyházban – az első életfordulóhoz kötődő szakrális cselekedet liturgikus keretben : A Szentháromság szövetséget és közösséget ajánl a megszületett egyénnek, s ezt a családja az egyén nevében elfogadja, valamint fogadalmat tesz arra, hogy minden lehetőséget megad, hogy az egyén ezt személyesen erősítse meg, valamint legkisebb korától ismerje és tudja, hogy ő egy szövetség tagja, Istennek az emberrel Krisztusban kötött szövetségéé.

Keresztség: lehetőség az örökélet tudatos választására

Ekkleziológiailag: gyarapszik az Úr gyülekezete és lehetőséget kap arra, hogy erősebbé váljon az új tag által és az újabb bizonyágtétel lehetősége által. Minden református felelős minden reformátusért – erről szól a kereszteléskor a gyülekezet fogadalma.

Keresztelés maga ki kell ábrázolja az Úr közösségét az Ő egyházával, ezért a szükségkeresztséget kivéve, gyülekezetben keresztelünk, Istentisztelet keretén belül.

A KERESZTSÉG KÖZÖSSÉGSZERVEZŐ ERŐ

-Közösségszervező erő – megnyilvánul:

- 1. A gyülekezetben a keresztelés teológiájának a biztos ismeretében, ehhez minden 3 hónapban legalább egyszer prédikálni kell a keresztségről. Ekkor válik releváns információvá a gyülekezet hallgatói számára.
- 2. A gyülekezetben a fiatal családok értékelésében – imádság gyermekáldásért, imádság a fiatal családért, konkrét segítség a fiatal édesanyának (régirítusok, szokások), legalább 6 hétig, egyházkezelés hagyományának a visszahozatala, konkrét segítség a napi teendőkben, a gyülekezethez való közelmegmaradásban.
- 3. Gyülekezeti keresztelési ajándékok elkészítésében, a fiatalok és a gyermekek hitéletének kísérésében, támogatásában
- 4. Közös programok szervezésében, babás bibliaóra, közös kirándulás, orvosi tanácsok, stb.

A KERESZTSÉG: KÖZÖSSÉGSZERVEZŐ ERŐ

- A keresztségről való gyülekezeti beszélgetések transzgenerációs tanulást és a keresztyén életre való elhívásunk közös ünneplését teszi lehetővé.
- Világos határok a jól működő közösségek ismérvei – talán az elmosódó határok is okozzák, hogy nincs ereje a keresztelésnek a gyülekezetben és a keresztségnek a személy életében? Ha mindenki lehet keresztyén, mindenféle hittartalmakkal, akkor a református keresztyénségnek honnan lenne becsülete?
- A keresztségről való hiányos ismeret gyengíti a közösséget, inkább kipörgető, mint behúzó örvénylő erő. Ha semmi jelentősége annak, hogy valaki meg van keresztyelve és rettenetes hiány az, ha valaki nincs, akkor minek törekedni rá. Node, a langymeleg sorsát ismerjük.
- Összefoglalásul: Újratervezés kell a keresztségről való tudással kapcsolatban, hogy kifejthesse valóságos közösségszervező, gyülekezetépítő erejét.